73ste Jaargang — № 52

Zaterdag 31 December 1927

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel .....fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws .....fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten .....fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels .....fr. 2.50
Elke regel meer ..... fr. 0.25
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postrekening [illegible]

Voorat betaalbaar
25 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

1928.

De « Postrijder » treedt thans zijn 74e jaargang binnen.

Het was inderdaad, op 1e Januari 1853 dat ons eerste nummer verscheen,zoodat wij thans het oudste blad van Limburg zijn. De « Postrijder » is dus de ouderdomsdeken der Limburgsche drukpers.

Gedurende 74 jaren zijn wij steeds op de res gewees om de goede zaak te verdedigen : altijd waren wij getrouw aan het oude katholieke pregramma, dat zich in deze drie woorden samenvat : Godsdienst, Vaderland en Huisgezin !

Ondanks zijn hooge ouderdom, is de « Postrijder » — dank aan zijne talrijke lezers — nog flink te been, nog helder van geest, en is zijn arm nog krachtig genoeg om aan zijne rood-blauwe tegenstrevers, vijanden van Godsdienst en samenleving, striemende zweepslagen toe te brengen.

Verleden week spraken wij op ons bureel met een ouderling die verklaarde sinds 60 jaren aan ons blad geabonneerd te zijn.

Er zijn er nog talrijke huisgezinnen waar het abonnement van den « Postrijder » van de ouders overging op de kinderen en later op de kleinkinderen. Talrijk zijn dan ook de familie waar ons blad burgerrecht verkregen heeft, en als vriend des huizes ontvangen wordt.

Aan al onze oude geabonneerden sturen wij onzen besten dank voor het vertrouwen dat zij ons steeds geschonken hebben. Aan onze menigvuldige nieuwe geabonneerden geven wij de verzekering dat wij niets zullen sparen om hen aangenaam te zijn en dienst te bewijzen.

Met de medewerking van hen allen, en met de hulp van God, hopen wij nog vele jaren voort te gaan op den ingeslagen weg : verdediging van Kerk, Vaderland en Huisgezin.

***

Bij de hernieuwing van het jaar, wenschen wij, volgens oud gebruik, aan al onze lezers en lezeressen een zalig en gelukkig nieuwjaar !

Op zoo'n dag zijn wij een weinig ontroerd, want als wij onze talrijke lezers en lezeressen in den geest voor ons zien voorbijtrekken, denken wij aan al het gemoedelijke van onze samenspraken tijdens het verloopen jaar.

Wij wenschen u allen al wat U zou vergenoegen : 't groot lot, veel geld, 'n schoon lief, 'n goed vrouwke, 'ne tweeling, veel gezondheid, goed weer, bijval in uw zaken.

Zoo schudden wij het versleten jaar van ons af, lijk de sneeuw van onzen jas en 't slijk van onze schoenen, en op ons zondags, met lachend gezicht en verschen moed stappen wij het nieuwe jaar binnen met de zoete hoop van veel geluk en zegen.

1927... Vaarwel !... Trap het af, gij valt van de ronde wereld af in de oneindigheid, en komt nooit meer terug. Salut !... 't Heeft gedaan met volharden, met ons te [illegible] met lasten en dure tijd ! Uwe kolonie is uit, laat de gordijn maar vallen. Afgedaan... met al uw politiek, uw lagen prijs, uw hoog indexnummer, uw talrijke taksen, uw papieren vrede !

Wij zijn u kwijt !... Goede reis en de wind van achter !

1928... Welkom, kerel ! Kom binnen. Gij ziet er heel anders uit als uw broeder. Van U verwachten wij veel... Hooge frank, goedkoop leven, geen ruzie, veel gebeuren. Wees vruchtbaar voor land en volk... en voor de vrouwen... Heil u, lang moogt ge leven als ge maar zorgt dat alles goed is in 1928.

Beste lezers en lezeressen, die nu verheugd van het eene jaar in het andere gaat stappen met feest te vieren, maakt plezier en geen deugd, en God niet vergeten.

Treden wij met moed en vertrouwen het nieuwe jaar binnen, en de « Postrijder », die op den weg der jaren reeds den 74e mijlpaal bereikt, wenscht dat 1928 voor allen gelukkig en voorspoedig mocht zijn.

Zalig Nieuwjaar !

Het Nieuwjaar is verschenen
En ieder hert juicht blij !
Het oud jaar is verdwenen
En als een rook voorbij.

Daar klinken zoete wenschen
Geneend uit hert en mond
Van al de vrome menschen,
Verheugend in het rond.

De lieve kinders groeten
Blij juichend paar aan paar ;
't Klinkt zoet voor d'ouders voeten :
« Een zalig Nieuwejaar ! »

« Een zalig jaar voor vader,
En beste moeder teêr,
Voor heel 't gezin te gader ;
Dat schenke ons God de Heer ! »

« Een jaar vol heil en vrede
Voor d'ouders teêr bemind ;
Zoo klinkt de morgenbede
Van 't vrome christen kind.

Mocht God dan milde geven,
Aan elken evenmensch
Een lang gelukkig leven ;
't Is ook mijn hertewensch.

Een leven vol genuchten
Een lachend tijdverschiet,
Vol zoete zielevruchten
Van angst vrij en verdriet.

(Zie vervolg onder aan volgende kolom).

Mocht God uw' levenstijden
Van lijf en zielesmert,
Van ramp en wee bevrijden :
Zoo wenscht elk minnend hert

Mocht Hij uw wandelpaden,
Bestrooien met genot ;
Hij schenke u heilgenaden,
Verzachte uw levenslot.

Wil dan uw' weg bezaaien
Met 't zaad der christen deugd ;
Dan mocht ge eenmaal maaien
De zoete hemelvreugd.

God late u lange jaren
Met kloeke christen hand,
De blijde vruchten garen
Voor 't eeuwig Vaderland.

Om eens met Hem te wonen
Met hert en ziel verblijd ;
Waar Hij uw werk zal kronen
Na vollen levenstijd.

Moeder en opvoedster

Naast de vele zorgen voor het lichaam van het kind rust op de moeder ook de taak om mee te werken aan de opvoeding, waaronder we meer de karaktervorming en de geestelijke ontwikkeling verstaan. — Met opzet zeggen we mee te werken, omdat die taak voorzeker ook aan de vaders is opgelegd en we mogen het gerust wel eens zeggen, dat zij hierin nog eerder te kort schieten dan de moeders. Toch heeft van nature de moeder een meer aanhoudende invloed op de opvoeding van het kind — en tot haar richten we ons ook bij deze enkele opmerkingen, waarbij we ons voor vandaag tot twee punten beperken zullen.

Een eerste punt — en dit achten we den grondslag van iedere opvoeding die slagen wil — : Ge moet de kinderen tegemoet treden met een groote liefde en met een groot vertrouwen.

Die liefde moet niet blind zijn, maar toch diep en tot alle offers bereid en gericht zijn op het blijvend welzijn van het kind ; het stugste karakter wordt murw gesagen door de aanhoudende en offervolle liefde zijner ouders.

Een groot vertrouwen : daarmeê bedoelen we vooral, dat we de oprechte goede wil moeten toejuichen en aanmoedigen zonder nog om de bedreven tekortkomingen telkens te zeuren.

Wat in het moedershart eenmaal begraven is, moet voor goed dood zijn. — We zouden willen zeggen — we moeten in deze het hart van O.L. Heer navolgen, — Hij werpt de zonden, die rouwmoedig worden beleden, ook achter zich zonder erop terug te komen.

Een tweede puntje. — We moeten in het opzicht der karakter- en geestesvorming ook persoonlijk te werk gaan ; letten op de persoonlijk goede en slechte eigenschappen en als de ouders samen eens overleggen, hoe het best die goede kwaliteiten ontwikkeld kunnen worden en de fouten kunnen worden uitgeroeid. — Het lijkt ons, dat dit overleg — het kan heel kort zijn als het maar terugkomt — te weinig wordt toegepast en toch van veel belang is om een gelijke behandeling van den kant van beide ouders te verzekeren en met succes te beloonen.

Kerst samen praten en de kwaal opsporen en dan één lijn trekken — dit laatste mankeert juist wel eens van den kant der moeder. — Ze meent het daarbij heel goed maar handelt toch praktisch verkeerd.

Beheerschen

De machtigste heerscher is hij, die meester is over zich zelf Dat is en blijft een groote waarheid, die natuurlijk in de eerste plaats van beteekenis is voor 's menschen hartstochten, die zijn grootste vijanden zijn. De ontstuimige kracht daarvan kort hij echter eerst bevroeden, als hij aan den ingang staat van het zelfstandige leven en,dikwijls is het de tijd, die hem bij het strijden behulpzaam moet zijn en waaraan hij ten slotte de overwinning heeft te danken.

Er zijn echter ook kleinere vijanden, en op deze hebben we voor heden het oog, die we wel reeds een der jeugd af aan zouden kunnen bestrijden en misschien overwinnen, indien we slechts van de belangrijkheid dier overwinning overtuigd waren. Ik bedoel die tijdelijke ontstemmingen, die, al zijn ze voorbijgaand,niettemin in staat zijn als drijvende wolken onzen hemel verduisteren en in mist en nevel neder te zijgen op onze omgeving. Bijna dagelijks trachten zij ons te overrompelen en allerlei kleine oorzaken nemen zij daarvoor te baat. Ontevredenheid voor ons zelven, ergernis voor een vermeende beleediging, een weinig lichamelijke pijn, ja zelfs een sombere dag weêr,kunnen reeds voldoende zijn om hen te voorschijn te roepen. En wanneer we nu toestaan dat ze vrijelijk in ons huishouden treden dan bederven ze werkelijk veel, zeer veel van ons levensgeluk.

Wat erger is, — ze bederven het onnoodig : want in verhouding tot groote rampen hebben ze zoo weinig te beduiden. Zoodra ons dan ook een werkelijke ramp treft vliegen ze naar hun schuilhoeken terug ; en, in ons heimwee naar den ouden toestand, die nu voor een zooveel minder gunstigen heeft plaats gemaalet, denken we met weemoed er aan hoe zorgeloos en gelukkig we hadden kunnen zijn, indien we hen tot hun juiste verhoudingen hadden weten terug te brengen.

Dood van Graaf de Renesse

GOUVERNEUR VAN LIMBURG.

Zooals wij het in ons laatste nummer hebben medegedeeld, is onze geachte Heer Gouverneur, Graaf de Renesse, Donderdag van verleden week, op zijn kasteel te Schoonbeek, bij Beverst, overleden aan de gevolgen eener kwade griep.

Graaf Theodoor de Renesse, was een edelman van hooge afstamming en van statigen gang. Van hooge gestalte en sierlijke vorming, het aangezicht zeer jong schijnende onder de witte bakkebaarden, volgens de oude mode, met zijne arendsneus, zijn fijne mond zijn doordringende oogen, was graaf de Renesse van natuur, een bewonderingswaardig vertegenwoordiger van den oudsten adel, waarvan hij zorgvuldig en nauwgezet de overleveringen van eer van van onderscheid bewaarde.

Een zijner voorvaderen had eene schitterende rol gespeeld in den beruchten slag der Gulden Sporen in 1302. Aan de zijden van Jan van Namen, Guy de Dampierre, Robert de Bethune was Jan de Renesse een der dapperen van dezen bloedigen slag en een bewerker van de overwinning.

Edelman, was de afgestorven gouverneur van Limburg tot in de toppen der vingers en nochtans zonder de minste gemaaktheid, alles bewees in hem eene verzorgde opvoeding en boven alles, deze breede en lachende verdraagzaamheid, die hij gaarne aan andere betoonde. Zoo zeer was hij onpartijdig in zijne principen jegens zich zelf, zoozeer toonde hij zich dienstvaardig en medelijdend in alle oprechte en onbaatzuchtige denkwijzen. Zeer liefdadig, zonder het minste vertoon, gaf hij aan alle werken, van zoodra zij het fanatisme uitsloten. Want hij had het sectarisme in afschuw en vooral het flamiganten extremisme, hij was voor alles een vaderlander ten zeerste verknocht aan zijn Koning evenals aan Belgie, een en onverdeeldbaar.

Graaf de Renesse werd geboren te Guygoven den 14 December 1854. Na schitterende humaniora- en universitaire studies, tijdens dewelke hij den graad van doctor in de politieke en sociale wetenschappen verwierf, trad hij in de diplomatie en was opvolgentlijk sekretaris der Belgische Gezantschappen te Berlijn en te Weenen.

Naar Belgie weergekeerd vestigde hij zich in het kasteel van Schoonbeek-Beverst, en van dit oogenblik af trad hij werkdadig op in de politiek. Hij werd gemeenteraadslid en burgemeester van Beverst, waar hij gedurende meer dan 25 jaar aan het hoofd der gemeentezaken bleef. In 1886 werd hij provinciaal raadslid en in 1901 senator. Hij zetelde in de Hooge Vergadering tot 1919, toen hij gouverneur der provincie Limburg werd benoemd.

Hij onderscheidde zich tijdens den schoolstrijd en wist de rechten van het katholiek onderwijs schitterend te doen zegevieren.

Tijdens de Duitsche bezetting was zijn gedragslijn oprecht vaderlandsliefend, en berokkende hij zich groote moeilijkheden met te weigeren de bevelen van den vreemden overheerscher uit te voren.

Theodoor de Renesse was een geleerde in de oudheid- en in wapenkunde. Hij was de schrijver van den « Dictionnaire des Figures héraldiques, » in 7 boekdeelen, een echt benediktijner werk, dat ophef maakte en overgroote diensten bewijst aan de opzeekers. Deze geleerdheid maakte hem de eer waardig den 25 Juni 1923, tot voorzitter van den Heraldischen Raad aangesteld te werden, waar hij een ander geleerde Limburger, den baron de Borman, opvolgde.

Graaf de Renesse was kommandeur in de Leopolsorde, groot-officier van de Kroon van Oranje-Nassau, enz., enz. Hij was meermaals gelast geweest met eere-zendingen, vooral den groot hertog van Hesse, waar hij de troonbeklimming van Albert I aankondigde, en bij de Koningin Wilhelmina,die hij was gaan groeten te Maestricht in October 1925, enz.

***

Het overlijden van deze ruime bekwaamheid en van dit groot hart i s voor Limburg een openbaren rouw. Nooit hebben wij nog een gouverneur gehad, zoo volksgezind en zoo bemind van iedereen. Zijn aandenken zal steeds in vereering blijven.

Met hem verdwijnt een der schoonste figurgen van Limburg. Een rechtgeaard man katholiek van een stuk die slechts een doel beoogde : Het heil en de welvaart der Limburgsche bevolking.

Lang nog zal zije nagedachtenis in ons geheugen voortleven.

Lijkplechtigheden van Graaf de Renesse.

Onder eenen ontzaglijken toeloop van burkerlijke en geestelijke overheden en volk uit vele gewesten van Limburg, heeft Dinsdag te Beverst de begrafenis plaats gehad van wijlen graaf Theodoor de Renesse, gouverneur der provincie. Tusschen de overheden bemerkte men senators, volksvertegenwoordigers en provincieraadsleden. Talrijke maatschappijen met omfloersde vaandels waren ook opgekomen.

Ten 10.30 ure ging de geestelijkheid in het kasteel van Schoonbeek over tot de lichting van het lijk. Na de liturgische gebeden werd de lijkstoet gevormd. Deze werd geopend door de geestelijkheid, gevolgd door de overheden, de ambtenaars der provincie, de maatschappijen uit de omliggende en deze van Beverst, de schoolkinderen der gemeente en de fanfare « Ons Verlangen », van Beverst, welke schoone treurmarchen speelde. Dan kwam de autowagen met de lijkkist. De rouw werd geleid door graaf van der Burch, schoonzoon van den overledene.

De kerk van Beverst was te klein om al

(Zie vervolg onder aan volgende kolom),

het volk te bevatten. De tempel was prachtig met rouwdraperijen behangen. De lijkkist werd geplaatst op eene praalbaar, in den kruisbeuk. De H. Mis werd opgedragen door den E.H. Willems, pastoor, bijgestaan door vijf priesters. Gedurende de H.Mis bad het volk luidop den Rozenkrans. Het offer duurde tot een kwartuurs na het einde der H. Mis.

Na de absoluten werd de lijkstoet hervormd en toog naar het kerkhof.Bij de grafkapel der familie de Renesse werd eene roerende lijkrede uitgesproken door M. Philips, burgemeester van Beverst. Daarna had de bijzetting van het lijk in den grafkelder plaats.

BUITENLAND

MEXIKO

Weer een martelaar. — IJSELLIJKE FOLTERINGEN. — De Mexicaansche Kerkervolgers en bloedhonden hebben weer een priester op gruwelijke wijze gekweld, voorleer hem den marteldood te doen ondergaan.

Le Eerw. Pater Pedro Esqueda maakt deel uit van die groep onverschrokken priesters, vurige apostelen van den Heer, die ondanks de gevaren van alle oogenblikken hun heilig ambt blijven uitoefenen.Juist lijk ten tijde van de eerste christenvervolgingen in het heidensche Rome, blijven de priesters in Mexico ter beschikking van hunne kudden, om de Heilige Sakramenten in het geheim toe te dienen, om bij dag of bij nacht in bijzondere huizen, in schuren of andere gebouwen, het Heilig Misoffer op te dragen.

Pater Pedro Esqueda was een van die Geloofshelden. Te San Juan de Los Lagos, in den Staat Jalisco, waar hij zich gewoonlijk ophield,was hij geëerd en bemind door al de klassen van de samenleving, om zijne grootsche deugden, zijne onbegrensde godsvrucht en den geest van zelfopoffering en zelfverloochening die hem bezielde.

In het begin van de maand December werd Pater Esqueda door de soldaten van de federale troepen afgespied en het gelukte de trawanten van den geloofsverzaker Calles zijne verblijfplaats te ontdekken. Zij drongen in het huis waar hij zich ophield, deden hem de onmenschelijkste en gruwelijkste tormenten ondergaan en sleepten hem vervolgens naar het hoofdkwartier, om hem daar ter dood te brengen. De bevolking had lucht gekregen van de zaak en stroomde te samen: de soldaten,ziende dat ze het te kwaad zouden kunnen krijgen, snelden met hun slachtoffer naar de kazerne en sloten den martelaar op.

Eenige katholieken,die in den omtrek van de kazerne gebleven waren, zagen de soldaten eenigen tijd nadien terug buiten komen, den Eerw. Pater Esqueda in hun midden meevoerend. Zij volgden de soldaten op,doch dezen verklaarden dat zij den priester geen verder kwaad meer zouden doen, dat zij hem alleenlijk wilden naar Guadelajara voeren, waar hij zou geoordeeld worden omdat hij de mis geceleb reerd had in een bijzonder huis.

Helaas ! tusschen Jalostotitlan en San-Miguel-El-Alta herbegonnen de beulen met hunne wreedheden. De Eerw. Pater Esqueda werd op de onmenschelijkste wijze gegeseld : dan sneed men hem den neus af, vervolgens de ooren en de handen. De eerbiedwaardige geestelijke verdroeg al die folteringen zonder een enkele klacht te slagen, biddend voor zijne beulen. En toen de Martelaar, ten slotte onder de afgrijselijkste tormenten bezweek, was zijne laatste opwelling eene bede voor hen die, door blinden godsdienstharat aangedreven, niet meer beseffen wat zij deen.

AMERIKA.

Een dame wenscht een linkeroor te koopen. — Eentwaalftal jongo vrouwen en eendrietal jonge mannen bieden hun linkeroor ter verkoop aan voor eene rijke vrouw uit New-York, die een paar jaren geleden in een automobielongeluk haar linkeroor verloren had.

Een advokaat voor de rijke vrouw had een aankondiging in de dagbladen geplaatst voor het linkeroor en beloofde er 2500 dollaars te zullen voor betalen, indien de operatie gelukte zou er nog een bijgevoegde som van 2500 dollars betaald worden aan den verkooper.

Een jonge moeder bood haar linkeroor voor 4000 dollars en verklaarde dat zij verplicht was zulk een hoogen prijs te stellen uit hoofde van zekere rekeningen welk zij moest betalen.

Een ander aanbod kwam van een juffer die een nieuwe pelsmantel wilde koopen, en niet boven schoonheid plaatste.

Een oud-strijder offerde een zijner ooren en verklaarde dat hij zoo erg verminkt was dat niemand er zou op letten dat hij zijne ooren niet heeft.

De advokaat besloot van de linkerooren te onderzoeken en deze uit te pluizen die het meest op deze van zijn kalant trekken. De laatste kens zal door de rijke dame zelf gedaan worden.

— **Vreeselijke aanslag.** — Omdat hij niet wenschte door te gaan met zijn belofte haar te huwen, plaatste Hiram Reed, 26 jaar, rijke zoon van een pachter uit Moshville, Vereenigde Staten, een dynamietbom in de school waar Miss Iola Bradford, 23 jaar, de boerenkinderen onderrichtte. Hij hoopte dat toen de juffer het vuur zou aanmaken, de bom zou ontploffen. Hij bedroog zich niet, want de stoof en de dynamiet ontploften, het meisje levensgevaarlijk kwetsende.

De misdadiger verklaarde aan de Staatsattorney dat hij de dynamietbom korts na middernacht in de stoof geplaatst had met een lont eraan. Het slachtoffer van den aanslag, had aanvaardingen om te trouwen en Reed had reeds verscheidene malen dien huwelijksdatum uitgesteld. Daarom was het vastgesteld dat zij binnen enkele dagen zouden trouwen en Reed die reeds [illegible] uur bij zijn toekomstige bruid gebleven was, [illegible] de [illegible] Hij verklaarde de spinnebolen in [illegible] gezocht te hebben, maar scheen geen spijt over zijne daad te hebben.

DUITSCHLAND.

De man met de onzichtbare vriendinnen. — Te Berlijn werd zekere Franz Lindke aangehouden die niet aan dan 900 lieven had.

De heer, 40 jaar oud, met zwarte kraevel, en levendige oogen, werd gevangen, op het oogenblik dat hij de [illegible] bedroeven.

Voor hem lagen 331 brieven van vrouwen die op de volgende aankondiging [illegible] antwoord :

« Bediende, [illegible] in het huwelijk te treden [illegible] wezigheid van kinderen te [illegible] en in leest zijn van [illegible]

Op die wijze wist dit [illegible] familien ontvangen,stelde het huwelijk voor de een of de andere reden uit, maar geraakte toch op die wijze in bezit van geld, dat hem toeliet een aangenaam leven te slijten.

Tusschen 1911 en 1924, maakte hij op die wijze 900 slachtoffers.

Hij werd reeds [illegible] en tot gevangenisstraf verwezen en zelfs tot 10 jaar dwangarbeid.

Na een jaar spiesbaten te zijn geweest, gelukte hij er in te ontsnappen en hernam zijne oude gewoonten.

Zijn voorgaande was veel te eenvoudig : hij plaatste [illegible] aankondigingen en onderhield briefwisseling met een zestal weduwen, met wien hij [illegible] aanekomsten had en zelfs reizen ondernam. Na eenige weken heeft hij al zijn gezondheidsredenen of andere zaken en nam dan een ander slachtoffer.

In 1927 heeft hij op die wijze niet minder dan 40 slachtoffers gemaakt.

ENGELAND.

De duiven van St-Paul's. — ZIJ ZIJN DEN MENSCHEN TE SLIM AF. — De Londensche Cityraad had besloten eenige honderden stadsduiven, die naar men weet, voornamelijk op Ludgate Hill en voor de Sint Paul's cathedraal rondvliegen, onschadelijk te maken, omdat ze te sterk in aantal waren toegenomen en hinder voor de omwonenden veroorzaakten.

De eerste veldslag tusschen de duiven en hun belagers is over een paar dagen geleverd en schitterend door de diertjes gewonnen, die veel verstandiger waren dan de menschen het wel verwacht hadden. Om 9 uur 's morgens verschenen M.Dalton stadsrattenvanger en muizenverdelger, wien men ook dit karweitje opgedragen had, met een groote kooi, dien hij voor de treden van St-Paul's neerzette.

De schuiven werden opengezet en binnenin strooide hij het kostelijke duivenvoer. De duiven kwamen eens kijken, trippelden voor de kooi op en neer, maar geen enkele ging naar binnen.

Wacht, dacht M.Dalton, als ze de smaak maar eenmaal beet hebben, en hij strooide een paar handen van hetzelfde voer voor de kooi neer. De duiven keerden terug, dankbaar voor zoo'n heerlijke Kerstgave en pikten alle korrels met smaak op, maar tegen de verleiding om nog meer te gaan halen daar binnen in die vreemde kooi, bleven ook zij die te laat gekomen waren voor de eerste smulpartij bestand.

Dalton wachtte vijf kwartieren toen ging hij onder luid protest van het publiek, vooral van het jongere, er over om misbruik te maken van het goede vertrouwen, dat de duiven in de menschen hebben leeren stellen. Hij voerde de diertjes maisk rrels uit de zand en sneep dan de [illegible] duifjes [illegible] om ze een trawant ter verdere «executie» over te leveren.

[illegible] verschoten, maar toen [illegible] de [illegible] in de [illegible] niet meer pikken.

Onder [illegible] gejoel van de jeugd trok Dalton met zijn beide helpers eindelijk af, waarna de duiven door de jeugd prachtig [illegible] en allerlei snoep beloond werden voor hun standvastige voorzichtigheid.

Noodlottige verwissing. — EEN KUSSEN UIT DE VLAMMEN GEHAALD IN PLAATS VAN EEN KINDJE. — Een zeer zonderlinge historie na een zoogezegde redding kwam voor in het gerechtshof van Glasgow. Zekere Murphy, een jonge en wel uitziende [illegible] stond er terecht voor vrijwillige brandstichting.

Hij woonde met zijne moeder Mary Murphy, 55 jaar, hare dochter Catherina en hare twee zoontjes,kleinkinders. Elisabeth, nu dood en Margaretha, in Stones Hotel West Bridgeend te Dumbarton. Het was in October. Laatstleden dat de man, die sedert geruime tijd van zijne vrouw gescheiden leefde, dronken tehuis kwam, iets wat reeds dikwijls was voorgevallen.

In de keuken sliepen de twee kinderen, drie jaar oud, toen Murphy razie kreeg met zijne gehuwde zuster die een kinderrijtuigje voor haar gekocht had. In zijn dronkemansgramschap zegde hij tot haar : « Ik zal het huis in brand steken, dan zult ge het wel moede zijn uw eigen goesting doen ».

Op den schouwsteen stond eene brandende petroollamp en Murphy stiet deze om, aldus een brand veroorzakende. De zuster nam Margaretha,een der kindertjes en bracht hem in veiligheid terwijl de half ontnuchterde dronkaard naar een emmer water greep om het vuur te blusschen. Dit gelukte hem echter niet. De moeder, die als voornaam getuige optrad, zag den beschuldigde na haar met een soort van pak onder den arm terwijl hij haar zegde : « Nu zijn zij er twee uit moeder ».

Daarna sprak hij van het brandsein werking te brengen en snelde heen. De moeder, die thans nauwer toezag, bemerkte, hij een kussen had uit den brand gehaald waarschijnlijk bij vergissing het ongelukkig kindje in zijne wieg had gelaten.

Nadat haar zoon terugkeerde en het alarmsignaal had in werking gebracht,keerde zij weenende terug en zegde dat hij niet meend had het huis in brand te steken, maar moeder zelf ging nog driemaal terug om te trachten het ongelukkige wichtje te redden, hetgeen haar echter niet gelukte. Hiep dan ook erge brandwonden aan armen en handen op.

Het lijkje van het kind werd later door pompiers verkoold teruggevonden. Na

NIEUWE BANKNOOT : 10 Belga - 50 Frank.

Van af 15 dezer werden door de Nationale Bank de nieuwe bankbriefjes, waarvan hierboven een specimen afgebeeld staat, in omloop gebracht.

Het specimen dat wij [illegible] drukken werd niet gegeven naar een maket, doch volgens het eerste [illegible] exemplaar.

Wij drukken hieraan wetsch uit dat onze lezers een zoo aandachtig [illegible] gezet dezer briefjes [illegible] verzamelen !

HEBT GIJ AL EEN ABONNEMENT OP ONS BLAD ?

ZOONIET, schrijf dan dadelijk in op ons bureel, bij den briefdrager of op het postkantoor.

ZOOJA, wel zorg dan dat uw gebuur zich doet inschrijven tegen aas week

Hoe meer lezers, hoe meer uw blad verbeteren zal.